

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Zelený štvrtok: Nová zmluva (29. 3. 2018)

Mk 14, 32-42

Potom prišli na miesto, ktoré sa volalo Getsemane. A povedal svojim učeníkom: Sadnite si tuto, kým sa pomodlím. Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána, začal sa desiť a cítiť úzkosť a povedal im: Veľmi smutná mi je duša až na smrť, zostaňte tu a bdejte. A podíduc trochu ďalej, padol na zem a modlil sa, aby od Neho odišla tá hodina, ak je to možné. A hovoril: Abba, Otče, Tebe je všetko možné, odvráť odo mňa tento kalich, avšak nie, čo ja chcem, ale čo Ty chceš. Potom prišiel a našiel ich spať, i povedal Petrovi: Šimon, spíš? Či si ani za hodinu nemohol bdieť? Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia, duch je síce hotový, ale telo slabé. A zase odišiel a modlil sa tými istými slovami. Keď sa znova vrátil, našiel ich spať, lebo ich oči boli unavené a nevedeli, čo Mu povedať. Prišiel aj po tretí raz a povedal im: A vy len spíte a odpočívate? Dost, prišla hodina: ajhľa, syna človeka vydávajú hriešnikom do rúk. Vstaňte, podme! Ajhľa, priblížil sa môj zradca!

Bratia a sestry

V dnešný večer máme pred svojím duchovným zrakom modlitebný boj Pána Ježiša Krista v Getsemanskej záhrade. V prvom rade si musíme uvedomiť, kedy sa tieto udalosti odohrali? Bolo to hneď po poslednej večeri Pána Ježiša so svojimi učeníkmi.

Keď Boží Syn poslednýkrát večeral so svojimi najbližšími dvanástimi učeníkmi, odohralo sa viacero zaujímavých udalostí. Najskôr Pán Ježiš ustanovil túto sviatosť. Všetci sa zišli v miestnosti, aby zasvätili sviatok Paschy, tak ako to robili všetci Židia už od čias svojho východu z egyptskej krajiny. Vtedy zobral Pán Ježiš nekvasený chlieb a povedal, že sa jedná o Jeho telo, ktoré sa za nich vydáva. Podobne po večeri vzal aj kalich s vínom o ktorom povedal, že sa jedná o Jeho krv, ktorá sa za nich vylieva. Odvtedy kresťanská cirkev prisluguje túto sviatosť Večere Pánovej.

Niekedy ľudia rozmýšľajú nad tým, či je potrebné pre kresťana k tejto sviatosti pristupovať. Ale tu sa nejedná o Ježišovo odporúčenie ale o Jeho výslovný príkaz: „Pite z toho všetci, jedzte z toho všetci“. Apoštol Pavol k tomu ešte dodáva, že tak máme činiť dokedy On sám druhýkrát nepríde. Sviatosť Večere Pánovej je teda dôležitá pre každého človeka. Ako prijímame chlieb a víno, zároveň s týmito darmi prijímame telo a krv Kristovu. Ten chlieb a víno putujú do žalúdka, kde sa rozložia. Ale samotné telo a krv Pána Ježiša, ktoré s tým prijímame, putujú do našej duše, ktorú povzbudzujú a posilňujú. Vždy to záleží na nás, ako k tejto sviatosti pristupujeme. Pretože diabol nás vedie k tomu, aby sme k nej nepristupovali a nepovažovali ju za potrebnú. Alebo aby sme ju prijímali ústami, z akejsi tradície, ktorá sa však nedotkne nášho duchovného vnútra. Ale pokiaľ sa človek pokorí pred Pánom Bohom, nájde v tejto sviatosti oporu, povzbudenie a posilnenie pre všetky veci v živote, cez ktoré prechádza.

Evanjelista Matúš hovorí, že po tejto poslednej večeri zaspievali na záver pieseň a odišli na Olivový vrch. Na Olivovom vrchu sa nachádzala záhrada Getsemane. Evanjelista Lukáš dodáva, že to bolo miesto, kam sa chodieval Pán Ježiš často modlievať. Možno máte aj vy bratia a sestry také svoje obľúbené miesta, kde sa modlievate. Človek sa samozrejme môže modliť na akomkoľvek mieste. Ale práve to miesto, kde sa pravidelne modlievate, je pre vás milé, je premodlené, je naplnené takou zvláštnou Božou blízkosťou. Napríklad ja keď vojdem do ktoréhokoľvek kostola, cítim že sa jedná o zvláštny priestor. Nie že by to bolo miesto, ktoré by bolo viac sväté, ako kdekokoľvek inde na zemi. Ale je to miesto, kde sa ľudia už celé generácie schádzajú k modlitbám a k Božiemu slovu. To miesto je premodlené a dýcha na nás zo všetkých strán. Priznám sa, že sa niekedy v týždni ráno chodievam rád modlievať do kostola. Tam si akosi najlepšie uvedomujem reálnu Božiu blízkosť. Pokiaľ na týchto našich miestach niečo hlboké prežijeme s Pánom Bohom, o to radšej sa na ne vraciame v nádeji, že tam zažijeme niečo podobné. Pre Pána Ježiša to bola práve Getsemanská záhrada, do ktorej sa chodieval rád modlievať a preto tesne pred svojou smrťou volil toto miesto k spoločným modlitbám.

Potom prišli na miesto, ktoré sa volalo Getsemane. A povedal svojim učeníkom: Sadnite si tuto, kým sa pomodlím. Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána, začal sa desiť a cítiť úzkosť a povedal im: Veľmi smutná je mi duša až na smrť,

zostaňte tu a bdejte. O Pánovi Ježišovi vieme, ako to Martin Luther zhŕňa v Malom katechizme, že je „pravý Boh Otcom od večnosti splodený a pravý človek, z Márie panny narodený.“ Práve v Getsemane si silne uvedomujeme Jeho ľudskú stránku. Prichádza do záhrady a väčšina učeníkov ho opúšťa na určitom mieste a On ide ďalej s tromi najbližšími Petrom, Jakubom a Jánom. Potom sa začal desiť a cítil úzkosť. Dokážeme si to vôbec predstaviť? Desil sa a cítil úzkosť On, Pán celého stvorenstva. To sa deje kvôli nám. Kvôli mne a tebe sa stal človekom. Udalosti Getsemanskej záhrady sú dôsledkom tejto udalosti.

A podíduc trocha ďalej, padol na zem a modlil sa, aby odišla od Neho tá hodina, ak je to možné. A hovoril: Abba, Otče, Tebe je všetko možné, odvráť odo mňa tento kalich, avšak nie, čo ja chcem, ale čo Ty. Táto Ježišova modlitba je popri Otčenáši pre nás veľkým vzorom, ako sa máme modliť. Na tejto modlitbe Božieho Syna vidíme, ako On sám odovzdával svoj život do Božích rúk a necháva to na rozhodnutí nebeského Otca, aký bude ďalší vývoj udalostí. Modlitba, v ktorej dokážeme odovzdať všetko do Ježišových rúk, je modlitbou podľa Ježišovho príkladu. Božie vedenie a požehnanie zažijeme vtedy, keď sa celí odovzdáme Bohu. Aj tie 13. komnaty, ktoré by sme najradšej pred ním nechali zamknuté. Ak Pán Boh vidí túžbu a odhodlanie zveriť Mu celý svoj život v každej oblasti, vtedy položí na nás svoju pravicu a povie nášmu životu veľké ÁNO.

Potom prišiel a našiel ich spať, i povedal Petrovi: Šimon, spíš? Či si ani za hodinu nemohol bdiť? Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia, duch je síce hotový, ale telo slabé. Už na tomto mieste sa začína ukazovať, aké pravdivé boli Ježišove slová o opustenosti, ktoré vyslovil cestou na Olivovú horu. O chvíľu sa naplnia tým najhorším spôsobom, ale už tu nechávajú učenici Pána Ježiša samotného v úzkosti a strachu.

A zase odišiel a modlil sa tými istými slovami. Keď sa znova vrátil, našiel ich spať, lebo ich oči boli unavené a nevedeli, čo Mu povedať. Prišiel aj po tretí raz a povedal im: A vy len spíte a odpočívate? Dostť, prišla hodina: ajhľa, Syna človeka vydávajú hriešnikom do rúk. Vstaňte, podme! Ajhľa, priblížil sa môj zradca. Keď povieme, že sa doma pomodlíme, trvá to možno pol minúty. Pán Boh určite počuje aj krátku modlitbu. Ale keď ide o vážnu vec, máme do modlitby vložiť celú svoju silu a túžbu. Vtedy si to neodmodlíme za pol minúty. Takáto modlitba je duchovným zápasom za konkrétnu vec. Pán Ježiš v Getsemane ťažko zápasil. Zápasil s pokušením to vzdať, vyhnúť sa utrpeniu. Bolo to ľudské. Ale Pán Ježiš zvíťazil, pretože bol Bohom. AJ keď stačilo máličko, jediné slovíčko. Nevzdal sa však cesty, pre ktorú sa rozhodol. Dobojoval svoj zápas za nás až do konca.

Kde teda zobral Pán Ježiš toľko sily? Určite zo sviatosti Večere Pánovej, ktorú predtým s učeníkmi prijímal. Boh Ho posilňoval aj prostredníctvom anjela, ktorý sa Mu zjavil na modlitbách v Getsemane, ako o tom píše evanjelista Lukáš. A čo ostatní učenici? Ved' aj oni prijímali Večeru Pánovu. Lenže oni duchovne nezápasili, okrem Petra, Jakuba a Jána, ktorých tiež premáhala ľudská slabosť.

Preto nás chcem dnes povzbudiť, aby sme duchovne zápasili. Aby sme túto sviatosť Večere Pánovej prijali a tým to všetko končí. Ale aby sa nás aj dnes Pán Boh vnútorne dotkol a dodal nám silu v tých duchovných zápasoch, ktoré vedieme. Nepoľavujeme v modlitbách, ale prihovárajme sa za tie problémy, ktoré nás ťazia a ktoré už dlhšie premodlievame. Modlime sa za konkrétnych ľudí, ktorých nám Pán Boh už dávnejšie položil na srdce. Nech je teda Pán Ježiš Kristus uprostred nás so svojou posilou a požehnaním v tých našich ľudských duchovných zápasoch. AMEN.